

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 23.04.1963, sp. zn. 2 To 15/63, ECLI:CZ:KSBR:1963:2.TO.15.1963.1

Číslo: 34/1963

Právní věta: Jestliže v adhesním řízení byl poškozeným náležitě uplatněn nárok na náhradu škody, je soud povinen, jsou-li pro to dostatečné podklady, současně s výrokem o vině rozhodnout o povinnosti odsouzeného k náhradě způsobené škody a ne odkazovat poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 23.04.1963

Spisová značka: 2 To 15/63

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Doprava, Náhrada škody, Účastenství

Předpisy: 141/1950 Sb. § 348 140/1961 Sb. § 224 141/1961 Sb. § 43

§ 228

§ 229

§ 258

§ 269

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud zjistil, že obžalovaný zavinil na křižovatce ulic v Jihlavě střet svého vozidla s motocyklem Š., když jemu nedal přednost v jízdě, jak byl podle dopravní situace povinen. Při nehodě byla vážně zraněna N. na motocyklu Š. vznikla věcná škoda. Na tomto skutkovém základě byl obžalovaný uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. a odsouzen k trestu devíti měsíců odnětí svobody s povolením podmíněného odkladu výkonu na zkušební dobu jednoho roku. Poškozený Š. byl se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Krajský soud v Brně k odvolání poškozeného Š. napadený rozsudek podle § 258 odst. 1, písm. f), odst. 2, § 259 odst. 3 tr. ř. zrušil ve výroku o nároku poškozeného a podle § 228 odst. 1 tr. ř. vyslovil, že obžalovaný je povinen zaplatit poškozenému částku 2021,22 Kčs.

Se zbytkem nároku poškozeného podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z odůvodnění:

Z výsledků dokazování provedeného během řízení bylo jasně zjištěno, a okresní soud tomu ve výroku o vině a jeho odůvodnění dal výraz, že nehodu výlučně zavinil obžalovaný a že tedy otázka spoluzavinění poškozeného, které při rozhodování o nároku by vzhledem k ustanovení § 348 obč. zák. by mohlo mít význam, nepřichází v úvahu. Poněvadž poškozený svůj nárok včas a řádně uplatnil (§ 43 odst. 2 tr. ř.) bylo věcné rozhodnutí o nároku odvislé jen na tom, zda výše nároku byla provedenými důkazy dostatečně prokázána. Okresní soud zaujal stanovisko, že v dosavadním řízení se tak nestalo a proto poškozeného s celým nárokem odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Takový postup však nebyl zcela ve shodě s ustanovením § 228 odst. 1 tr. ř. Poškozený před hlavním líčením předložil písemné doklady o výši nákladů, které vynaložil za opravu motocyklu. Jde o fakturu nár. podniku Mototechna, opravna Velké Meziříčí, č. 509452, vystavená 10. 8. 1962, jež zní na částku 1979,22 Kčs. Z prohlášení obžalovaného, které je v souladu s rozpisem materiálu a dílců použitých při opravě, jest patrné, že oprava se výlučně týkala škod, jež na vozidle vznikly při havárii. To nakonec potvrdila i zpráva zmíněné opravny ze dne 23. 12. 1962, jež byla odvolacímu soudu předložena. Za této důkazní situace bylo tedy třeba vzít spolehlivě za prokázáno, že uvedená část uplatněného nároku jest po právu. Totéž platí i ohledně částky 42,- Kčs, představující za dopravu obžalovaného a jeho syna z místa havárie do Bítova, neboť pro vykonání zbytku cesty bylo třeba použít hromadného dopravního prostředku. I v tomto směru byly náklady vzhledem k předloženým jízdenkám přesně zjištěny. Vzhledem k tomu odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byl poškozený s celým svým nárokem odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních a svým rozhodnutím zavázal obžalovaného nahradit poškozenému částku 1979,22 Kčs (náklady opravy motocyklu) a částku 42,- Kčs (jízdné), tedy celkem 2021,22 Kčs. Pokud jde o zbylou část uplatnění nároku (náklady dopravy motocyklu do opravny ve Velkém Meziříčí a zpět, škoda na benzínu, poškození gumového pláště a tlakoměru), nelze z výsledků trestního řízení výši škody bezpečně dovodit. Zatím nebylo přesně zjištěno, že skutečně v Jihlavě nebyla v kritické době v provozu žádná opravna motorových vozidel a že bylo tedy třeba poškozené vozidlo za účelem opravy dopravit až do Velkého Meziříčí. V dalším pak výši dílčích škod označuje pouze poškozený, aniž ji jakkoli dokládá. Šetření, které by bylo nutno provést v zájmu objasnění a upřesnění výše škody, vedlo by k nežádoucímu průtahu trestního řízení. Proto byl poškozený se zbytkem svého nároku odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229 odst. 2 tr. ř.).